

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
3. เพื่อหาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการให้บริการของหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน ขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่ได้รับบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน แตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้ประยุกต์จากกรอบแนวคิดของ สมศักดิ์ ทะนวนรัมย์ (2551) และการดำเนินงานระบบการแพทย์ฉุกเฉินในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ, 2554) มาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 เพศชาย จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 55- 64 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมา อายุระหว่าง 18-24 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 อายุระหว่าง 35-44 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.8 อายุระหว่าง 65 ปีขึ้นไป จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 อายุระหว่าง 25-34 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 อายุระหว่าง 45-54 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษา จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 รองลงมา มัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวส. จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 มัธยมศึกษาตอนต้น, ปวช. จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ปริญญาตรี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

อาชีพส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 59.79 รองลงมา ไม่แน่นอน จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.42 ไม่ได้ทำงาน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ค้าขาย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.41 ลูกจ้างเอกชน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60 รับราชการ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.83

รายได้ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1-5,000 บาท จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 ระหว่าง 5,001 -10,000 บาท จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 20.4 ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ระหว่าง 15,001 ขึ้นไป จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านมากที่สุด อยู่ที่ 9 ปี ขึ้นไป จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 อาศัยอยู่ระหว่าง 5-8 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 อาศัยอยู่ระหว่าง 1-4 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 และอาศัยอยู่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2

2. ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$) เรียงจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.11$) ด้านวัสดุอุปกรณ์ ($\bar{X} = 3.09$) และด้านการให้บริการ ($\bar{X} = 3.07$)

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

4. ประชาชนในตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ดังนี้

4.1 ด้านบุคลากร ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินให้เพียงพอต่อการให้บริการในพื้นที่ ควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการได้รับการฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในด้านการแพทย์ฉุกเฉินให้มากยิ่งขึ้น เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการควรสวมใส่ชุดเครื่องแบบหรือชุดปฏิบัติการให้แตกต่างจากประชาชนทั่วไปเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือ

4.2 ด้านการให้บริการ ควรเพิ่มหมายเลขโทรศัพท์ในการแจ้งเหตุให้มากกว่าเดิม ควรให้ข้อมูลหรือขั้นตอนในการใช้บริการแก่ประชาชนมากขึ้นกว่าเดิม ควรกำกับเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการให้มีความกระตือรือร้นมากกว่าเดิม ควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการดูแลแก่ผู้ป่วยหรือญาติ

4.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์ ควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการให้บริการ ควรหาวัสดุอุปกรณ์ที่มีความทันสมัย และจำเป็นต้องใช้ในการให้บริการ ควรจะมีรถกู้ชีพเพิ่มขึ้น รถและอุปกรณ์ที่ให้บริการควรมีการทำความสะอาดอยู่เสมอเพื่อฆ่าเชื้อโรค และป้องกันโรคติดต่อ

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลตามสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนส่วนใหญ่ยังคงต้องพึ่งพาการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินระดับตำบลอยู่ อาจเป็นเพราะมีบริการตลอด 24 ชั่วโมง และมีทีมงานที่ผ่านการฝึกอบรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้นที่น่าเชื่อถือได้ วัสดุอุปกรณ์ในรถกู้ชีพก็มี ทำให้มั่นใจในบริการของหน่วยกู้ชีพระดับตำบล

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ สมศักดิ์ ทะนวนรัมย์ (2551) บทคัดย่อ ศึกษาเรื่อง การบริการรถกู้ชีพบริการแพทย์ฉุกเฉิน(EMS) กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลสะเตา อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการรถกู้ชีพบริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลสะเตา (กลุ่มตัวอย่างบุคคลที่ไม่เคยใช้บริการรถกู้ชีพบริการแพทย์ฉุกเฉิน) ผลการศึกษาพบว่าด้านบุคลากร อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการให้บริการอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านวัสดุอุปกรณ์อยู่ในระดับน้อย

สมมุติฐานที่ 2 ประชาชนที่ได้รับบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่มี เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ และระยะที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่ได้รับบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ที่มี เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้และชุมชนที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้และระยะเวลาที่อยู่อาศัยในหมู่บ้าน โดยรวมและรายด้านพบว่า แตกต่างกัน

1. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเพศชายไม่ค่อยสนใจในรายละเอียดการให้บริการเท่ากับเพศหญิง

2. ผลการการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินแตกต่างกันเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความสนใจในการให้บริการที่ที่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยสอดคล้อง สอดคล้องกับผลการศึกษาของพิชญ วิทยาภรณ์ : ความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลต่อการกระจายอำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้เป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า มีการเรียนรู้ในประสบการณ์การป่วยฉุกเฉินมาก ทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างออกไป

3. ผลการการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินแตกต่างกันเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนที่มีการศึกษาสูง ๆ มีความเข้าใจในระบบการทำงานของบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

ผลการวิจัยสอดคล้อง ดำรงศักดิ์ แก้วเพ็ง.การศึกษาประสิทธิภาพการบริหารการพัฒนาตำบลของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดร้อยเอ็ด (วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต) ภาควิชาสังคมสงเคราะห์, บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์;2540

4. ผลการการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินแตกต่างกันเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกรรมได้รับบริการทางการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลมากกว่าผู้ที่มีอาชีพอื่น

5. ผลการการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินแตกต่างกันเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่าประชาชนที่มีรายได้น้อยจะใช้บริการการแพทย์ฉุกเฉินมากกว่าผู้ที่รายได้มาก
ผลการวิจัยสอดคล้อง ผลการวิจัยของ วงศา เลหาศิริวงศ์ การดำเนินงานอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินก่อนถึงโรงพยาบาล.

ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2549, จรูญ บุนทรวง. ความตระหนักของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในการอนุรักษ์แม่น้ำลำคลอง

6. ผลการการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินแตกต่างกันเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะ ว่าประชาชนที่อาศัยในระยะเวลาที่น้อยยังไม่กล้าใช้บริการจึงทำให้มีระดับความคิดเห็นที่ตกล่างกัน ผลการวิจัยสอดคล้องกับ พิษณุ วิทยากรณ์.ความคิดเห็นของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการกระจายอำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต) ภาควิชารัฐศาสตร์,บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย;2539

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม มีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ด้านบุคลากร

1.1.1 เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

1.1.2 ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ได้รับการฝึกอบรมเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

1.1.3 จัดหาชุดปฏิบัติการที่มีความเหมาะสมให้กับเจ้าหน้าที่และให้แตกต่างจากประชาชนทั่วไป

1.2 ด้านการให้บริการ

1.2.1 จัดเจ้าหน้าที่ให้อยู่ประจำหน่วยกู้ชีพตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อรับแจ้งเหตุได้อย่างทันท่วงที

1.2.2 ควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้มีความพร้อมในการให้บริการตลอด 24 ชั่วโมง

1.2.3 ประชาสัมพันธ์หมายเลขโทรศัพท์ของหน่วยกู้ชีพหรือหมายเลข 1669 และให้แนะนำขั้นตอนในการใช้บริการให้มากกว่าเดิม

1.3 ด้านวัสดุอุปกรณ์

1.3.1 เตรียมความพร้อมของรถกู้ชีพให้มีความพร้อมในการให้บริการประชาชนตลอด 24 ชั่วโมง

1.3.2 จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เวชภัณฑ์ ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานให้มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการให้บริการ

1.3.3 จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่มีความทันสมัย และควรมีการทำความสะอาดอยู่เสมอเพื่อฆ่าเชื้อโรคและป้องกันโรคติดต่อ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

2.2 ควรศึกษาหาสาเหตุความแตกต่างกันของประชาชนต่อการการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ของ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะ เวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนเพื่อไม่ให้เกิดความแตกต่าง